

ஆத்மா

டிசம்பர் 2003

தேடல் 18

விலை ரூபா 5.00

போய்விடுமோ சமாதானம்...?

யோச்யம் எனக்கு

எனது தேசத்து மண்ணில் சாவதே
எனக்குப் போதும்
அதற்குள் புதைக்கப்படுவது
எனக்குப் போதும்
உருகி
அந்த மண்ணுடன் கலந்து
மறைந்து போவது
எனக்குப் போதும்

பின்

ஒரு பூவாக மலர்ந்து
என் நாட்டின் குழந்தை ஒன்றினால்
விளையாடப்படுவது
எனக்குப் போதும்

என் நாட்டின் அணைப்பில் இருப்பது
எனக்குப் போதும்

எனது தேசத்தின் புனித முற்றத்தில்
ஒரு கைப்பிடியளவு புழுதியாய்
ஒரு புல்லின் இதழாய்
ஒரு பூவாய் இருப்பது
எனக்குப் போதும்.

நன்றி
புத்தவா துக்கான்
பலஸ்தீனக் கவிதைகள்

“மனிதத்தின் இருப்பைத் தேடி”

என் மதிப்புக்குரிய ஆசிரியருக்கு

பகிரங்கக் கடிதம்

யவும் வெடி எரியவும் சுவர் ஓட்டி ஓட்டவும் இவர்களுக்கு தைரியம் எங்கிருந்து வந்தது. அவர்களை குருவுக்கு எதிராகத் தூண்டி விட்ட சக்தி எது? உங்களுக்கு எதிராக மாணவர்கள் ஏன் தூண்டப்பட வேண்டும்? உங்களின் எதிரியார்? ஆசான் என்பவன் அனைவரையும் மன்னிக்கும் மனோபாடம் உடையவன். மன்னிக்கப் படாத சந்தர்ப்பத்தில் தான் எதிரி ஒருவன் தோன்ற முடியும். அப்படி யானால் நீங்கள் யாரை மன்னிக்கவில்லை? இங்கு யாரிடம் தவறுள்ளது? உங்களிடமா? ஆல்வது எங்களிடமா? இந்தத் தவறான எப்படி திருத்த முடியும். யாரிங்கு குற்றவாளிகள்?

ஆசிரியரும் அதிரும் கட்டிப் புரண்டு சண்டைபோட மாணவர்கள் வீட்டிற்கு ஓடினார்களாம். இது அனைவரும் அண்மையில் அறிந்த விடயமே. மரத்தடியிலும் மலையடிவாரத்திலும் அமர்ந்து ஞான அறிவு புகட்டிய குருவின் பண்பு எங்கே போனது? சண்டை பிடிக்கும் மாணவர்களுக்கு சமாதானம் சொல்ல வேண்டியவர் இவ்வாறு நடந்தால் அவரின் கீழ் வழி நடப்போர் எப்படி நல் வழியில் நடப்பர்?

உங்களை நீங்களே நீங்களே புகழ்ந்து கொண்டு எத்தனை பேர் நடமாடுகிறீர்கள். “எனக்கு உங்களுக்குப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்று அவசியமில்லை. நான் நினைத்தால் எந்தப் பாடசாலைக்கும் மாற்றும் வாங்கிக் கொண்டு சென்று விடலாம் என்று கூறியோர் எத்தனை பேர். “நான் லண்டன்”hd. நான் Bsc. நான் ஆயு. நான் BA. நான் BCom என்று சொல்வோர் எத்தனை பேர்? பட்டங்கள் களைப்பற்றி எதுவுமே தெரியாத சதாரண மட்டத்தில் இருக்கும் எம்மிடம் உங்கள் பட்டங்களைச் சொல்லி விடுவதால் நாம் தலையில் தூக்கி ஜூலோமா என்கிற கழுதைக்கு எங்கே தெரியும் கற்பூர வாசகை?

உங்களில் எத்தனையோ பேர் மாணவர்களைக் காமாக் கண்களால் பார்த்தீர்கள். முதுகில் தட்டுவது. கைகளைப் பற்றிப் பிடிப்பது. கண்ணத்தில் கிள்ளுவது முதலான எத்தனையோ சேட்டைகளில் ஈடுபடுகிறீர்கள். சமயம் பார்த்து ருசித்தவிடத் தடிக்கிறீர்கள். அதனையே சாதமாக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எப்படி மாணவர்களாகிய எங்களின் பாலியல் பிரச்சினைக்கு தீர்வு கூற முடியும்?

படிப்பித்தவின் போது ஏன் இந்தப் புதிய முறை? யார் சொன்னது படிப்பிக்கும் போது பகிடி விட்டால் பாடச் சமை தெரியாது என்று. இன்றைய மாணவர்கள் என்ன அன்னப் பறவைகளா பாலையால் நீரையும் கலந்து வைக்க பாலை மட்டும் குடித்து விட்டுப் போவதற்கு. இந்தப் பகிடி முறை இன்று எல்லை மீறி

இருக்கிறது. ஒரு ஆசிரியர் மகுப்பில் மாணவர்களைப் பார்த்து என்னுடைய பிள்ளைகளைப் பாருங்கள் குழப்படியே சிசுவதில்லை எவ்வளவு அமைதியானவர்கள் என்றார். ஆதற்கு ஒரு மாணவன் “சேர் நான் உங்களை மாமா என்று கூப்பிடலாம்” என்றான். அதற்கு அவ் ஆசிரியர் “அப்படிச் சொல்வாதே. நீ வீட்டிற்குப் போய் உன் அம்மாவிடம் கேட்டால் என்னை அப்பா என்று கூப்பிட வேண்டியிருக்கும்” என்றார். இப்படியெல்லாம் ஆசிரியரும் மாணவரும் உரையாடலாமா?

ஆசான் என்பவர் அன்பானவர் ஆனந்தமயமானவர். இன்று எத்தனை ஆசான்கள் இப்படி இருக்கின்றார்கள். தமது சுய கோப ராபங்களை மாணவர் மீது திணிப்பவர்கள் அல்லவா இவர்கள். வீட்டில் சண்டை போடுவது அக்கோபத்தோடு பாடசாலை வருவது. தம் கோபத்தை மாணவர் மீது தீர்ப்பது. ஆசிரியரின் கோபத்தை தீர்க்குமிடமா பாடசாலை?

உங்களில் எத்தனை பேர் மாணவர்கள் பிரச்சனைகளை தீர்வசார்த்து தீர்ப்பளிக்கிறீர்கள். எத்தனை பேர் கோவலனுக்கு தவறான தீர்ப்பு வழங்கியதற்கால் வருந்திய பாண்டிய மன்னனின் கதையைப் படித்திருக்கிறீர்கள். எத்தனை பேர் அதனையே பின்பற்றி யிருக்கிறீர்கள். படிப்பது தேவாரம் இடிப்பது சுவன் கோவிலா?

“இவனைப் பார்க்கவே எனக்கு சகிக்கலை” “முதல்வ அங்கே தள்ளி நீயிலு” “நீயெல்லாம் படிச்சு என்ன பண்ணப்போறியோ” “உன்னைப் பெற்றவங்கள் ஒரு தென்னங்கன்று நட்புடிக் கவாம்” “நீயெல்லாம் எதுக்கு இங்க வந்து எங்கட உயிர் வாங்கிறாய்” “எருமையே நீ மாடு மேய்க்கத்தான் சா”. இப்படியான வார்த்தைகளை மாணவர் மீது ஏன் பிரயோகிக்கிறீர்கள். இப்படி ஏசும் போது அவர்களின் மனநிலை பாதிக்கப்படும் என்கிற அறிவீர்கள். அப்படியிருக்க ஏன் இப்படி? மாணவர் மனதில் அழகு-அழகின்மை. ஏற்றத்தாழ்வு போன்ற விஷத்தை ஏன் ஊற்றுக்கின்றீர்கள். மாணவர்கள் கோபுர வீட்டிலிருந்தும் வருகிறார்கள் குப்பை மேட்டிலிருந்தும் வருகிறார்கள். அப்படியிருக்க அவர்களின் மனநிலையும் அறிவும் ஒரே மாதிரியிருக்கச் சாததியமில்லை. இவற்றையெல்லாம் அறிந்திருந்தும் நீங்கள் ஏன் இப்படி?

எழுதவென்று நினைத்தவிட்டால் எழுதக்கொண்டே போகலாம். அதற்கு எல்லை போட முடியாது. என்னை இந்தளவு எழுது வதற்கு உருவாக்கியவர்கள் நீங்களே. உங்கள் மீது பழி சுமத்துகிறார்கள். அது உங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகவே எழுதுகிறேன். நான் இங்கு எல்லாரையும் குறை கூறவில்லை. எனக்கு அகரம் இட்டவர்கள் ஆசிரியர்கள்தான். நான் குறப்பிடுவதெல்லாம் தெரியாததனமாக வேறு தொழில் இல்லாமல் இப்புணியான தொழிலுக்கு வந்தவர்களையே.

இப்படிக்கு என்றும் கீழ்ப்படிவுள்ள உங்கள் மாணவன்.

தெ. குபேரன்

மிகுதா பிரா குரு தெய்வம் இவர்கள் மூதல் மூலரும் நாம் கண்ட கண்ட தெய்வங்கள். வயிற்றுப்பசியைப் பெற்றவன் தீர்க்க அறிவுப் பசியால் குருவை நாடுகிறோம். இந்தக் குரு சிஷ்ய உறவு இன்று நேற்று அவ்வ. இன்றைக்கு எத்தனையோ நூற்றாண்டு கட்டு முன்பிருந்தே தொடர்ந்து வந்துள்ளது. கல்வி முறை மாறிவிட்டதனால். ஆனால் இன்றுவரை குருதான் கற்பிக்கின்றார். மாணவன்தான் கற்கின்றான். இருந்த போதும் குருவுக்கு அன்றிருந்த மதிப்பு இன்றில்கையே அது ஏன்? பல மாணவர்க்கு அன்று மாணவன் குருவை எப்படிப் போற்றி வாழ்ந்தான் என்பதை தெரியாது. ஆப்படியானவர்கள் அறிய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மகா பாரதத்தில் ஏக்கலைவன் என்னும் மாணவன் சிறப்பிடம் பெறுகின்றான். அன்று தொடங்கப்பட்ட அந்தப் பண்பு இன்று எப்படி மறைந்தது? குரு சிஷ்ய பாலம் ஏன் தொடங்கு பாலம் ஆனது?

இந்த நிலையில் ஐப்பசி மாதம் 6ம் திகதி கைகளிலும் கழுத்துகளிலும் மாலகைகளைச் சுமக்க எத்தனை பேருக்கு உண்மையாகத் தகுதி இருந்தது (தங்கள் கழுத்தில் மாலகை விழாது என் முன்னரே அறிந்து அன்று பாடசாலை வராத ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள்).

ஆசானைக் கல்லால் அடிக்கவும் அவரின் துவச்சக்கர வண்டியின் காற்றைத் துறக்கவும் ஆசானின் வீட்டிற்குக் கல்வெறி

பெண்களால் தனித்து வாழ முடியும்

துணையிழந்தோரின் பயணம்..

இருக்கிறது. நாங்கள் குழுவாக செயற்படத் தொடங்கியதே துணை இழந்தோரும் தங்களின் கால்களில் நிற்க முடியும் என்பதற்காகத்தான்.

நாங்கள் : கணவன் இருக்கும் போது கிடைக்கும் சமீக அந்தஸ்து அடையாளம் கணவன் இறப்பிற்கும் பின்னர் அவனது மனைவிக்குக் கிடைப்பதில்லை என்ற கருத்து நிலை பற்றி

அவர்கள் : இதை எங்களால் ஏற்க முடியாது. கணவனோடு இருக்கும் போது ஒருவகை மதிப்பு இருந்தது உண்மைதான். அதனால் கணவனது இறப்பின் பின்னர் அவனைத் தாரம் இழந்தவன் என்று சமூகம் தள்ளி வைத்த காலம் உண்டு. ஆனால் இன்றைய சூழல், சமூக மாற்றம் என்பவை மாற்றம் அடைந்து வருகிறது. அதனால் சமூகத்தின் பல நிகழ்வுகளில் துணை இழந்தோர் முன்னுக்கு வருகிறார்கள். செயற்படுகிறார்கள். இவ்வாறு நாம் முன்வரும் போது அவப்பெயர்கள் சூட்டி பின் தள்ளவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படுவதில்லை. விதவைகளுக்கும் தனித்துவமான வாழ்க்கை உண்டு என்பதை நாம் நம்புகிறோம். அந்தஸ்து, அடையாளம் எல்லாம் சமூகத்தின் வெறும் வாய்ச்சொல்லு மட்டுமே. கணவனோடு வாழும் காலத்தில் ஒரு பெண்ணுடைய அடையாளங்கள், அந்தஸ்து, தனித்துவம் என்பவை கணவனால் சிதைக்கப்படும் போது சமூகம் மூச்சு விடுவதில்லை. பொறுப்பற்ற கணவனால் மனைவி அடைந்து கொள்ளும் துன்பங்கள் வெளியே தெரிவதில்லை. ஆகவே பெண்ணின் கௌரவத்தை, அடையாளத்தை மதிக்காத சமூகத்தைப் பற்றி நாம் கவலைப்படுவதில்லை.

நாங்கள் : கணவன் இருக்கும் போது வாரூனாதாரத்துக்கும் குடும்ப வருமானத்துக்கும் அவனே வாரூப்பாக இருந்திருப்பான். இதனால் அவனது இழப்பு ஒரு குடும்பத்தை மிகவும் மோசமான நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இது பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம்.....

அவர்கள் : பொருளாதாரத்தில் கணவன் பங்கெடுப்பது என்பது ஒரு சில குடும்பங்களில் தான் இருக்கிறது. நாங்கள் பார்த்த

குடும்பங்களில் கணவனது மிகக் குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்டு குடும்பத்தை நடத்திச் செல்கின்ற பெண்களே அதிகம். பெண்கள் தான் இன்று குடும்பத்தை நிர்வகிக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் எனது கணவன் எனக்கு உழைத்துத் தந்தது மிகக் குறைவு. அதனால் கணவனது உழைப்பிலேயே வாழ்ந்தேன் எனச் சொல்ல மாட்டேன். எனது மூத்த மகனுக்கு 13 வயதாக இருக்கும் போதே தண்ணீர் வாளி சுமந்து உழைத்துக் குடும்பத்தைப் பார்த்தவன். இதனால் நான் இக்கருத்தை ஏற்க மாட்டேன். சுய தொழில் முயற்சிகள் எமக்குப் பொருளாதார பலத்தை கொடுக்கிறது. மெழுகுதிரி செய்தல், மாலை கோர்த்தல், தோசை இடியப்பம் போன்ற உணவுகளைத் தயாரித்து விற்பல், மீன் விற்பல், சிறு வியாபார முயற்சிகளில் ஈடுபடல் போன்றவை எமது வாழ்வுக்கான பொருளாதார பலத்தை வழங்குகின்றன. வறுமையை வெல்லக் கூடிய சக்தி எமது பெண்களிடம் இருக்கிறது என்பது எமது அசையாத நம்பிக்கை ஆகும். ஆனால் இதைப் பல பெண்கள் உணர்வதில்லை என்பது வேதனையைத் தருகிறது.

நாங்கள் : விதவைகள் மறுமணம் செய்தல் என்பது திறந்த கணவனுக்குத் துரோகம் செய்தலுக்கு ஒப்பாகும் எனும் மரபைப்பற்றி.....

அவர்கள் : விதவைகள் மறுமணம் செய்ய முடியும். நாம் அதற்கு எதிரானவர்கள் அல்ல. துணை இழந்தவளின் நிலையை அறிந்து அவளைத் திருமணம் செய்ய முன் வருபவர்கள் மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். ஆனால் விதவைகள் பற்றி தவறான நோக்கோடு அணுகுபவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் : நீங்கள் ஒரு குழுவாக இணைந்து செயற்படுகிறீர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இதன் மூலம் நீங்கள் அடைந்து கொள்ளும் அனுகூலங்களைக் கூறமுடியுமா?

அவர்கள் : குழுவாக செயற்படும் போது எங்கள் கவலைகளை பரஸ்பரம் பகிர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒருவரை ஒருவர் ஊக்கப்படுத்த முடிகிறது. நாங்கள் தனித்து இருந்திருந்தால் உடைந்திருப்போம்.

(தொடர்ச்சி 12ம் பக்க...)

கலந்தாய்வரங்கு

எல்லைகடந்த

தற்கொடையாளி

பாலஸ்தீன மக்களிற்காக இரத்தம் சிந்திய அமெரிக்கக் கல்லூரி மாணவி. ∴ பீதாயின் ரச்சேல்.

ரச்சேல் சர்வதேச ஒற்றுமை இயக்கம் என்ற அமைப்பின் உறுப்பினர். பாலஸ்தீனத்தை ஆக்கிரமிக்கும் இஸ்ரேல் அரசையும் அதற்குத் துணைநிற்கும் அமெரிக்காவையும் எதிர்த்துப் போராடும் இந்த அமைப்பின் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் இளைஞர்கள். ரச்சேல் வாசிங்டனைச் சேர்ந்த வெள்ளைத்தோல் உடைய அமெரிக்க குடிமகன்.

ஈராகை அமெரிக்கா ஆக்கிரமிக்கும் தருணத்தில் உலகின் கவனம் அங்கே திரும்பியிருந்தபோது பாலஸ்தீனத்தை இஸ்ரேல் விழுங்கிவிடும் என அவள் அஞ்சினாள். ரச்சேலும் அமெரிக்க பிரிட்டிஷ் இளைஞர்கள் ஏழு பேரும் இஸ்ரேலிய இராணுவ புல்டோசர்கள் பாலஸ்தீனர்களின் குடியிருப்பை அழித்துத் தரைமட்டமாக்குவதை எதிர்த்து புல்டோசர் களை வழிமறித்து நின்று போராடி வந்தனர். மார்ச் 16, 2003- வெறியுடன் வந்து கொண்டிருந்தது இராணுவத்தின் புல்டோசர். அதன் பாதையில் மண்டியிட்டு அமர்ந்திருந்தாள் ரச்சேல். “நிறுத்து நிறுத்து” என்று ரச்சேலின் தோழர்கள் கதறினார்கள். பயனில்லை. ரச்சேலின் தலையைப் பிளந்தபின்தான் அது நின்றது.

ரச்சேல் ஒரு போராளி. அவளுடைய இலக்கோ அமெரிக்க சமூகத்தின் அலட்சியம், உலக மக்களின் மௌனம், வெடிமருந்துகளால் தகர்க்க முடியாத அந்த எதிரியை முறியடிக்க அந்த அமெரிக்க மாணவி கண்டுபிடித்த ஆயுதம் தன்னுடைய இரத்தம்.

ரச்சேலின் கடிதம்:

இஸ்ரேல் இராணுவத்தால் கொல்லப் படுவதற்குச் சில நாட்கள் முன் ரச்சேல் தன் பெற்றோருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இருந்து ஒரு பகுதி.

“நான் இங்கு வந்து இறங்குவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் ஒரு 8 வயதுச் சிறுவனை இஸ்ரேலிய இராணுவம் சுட்டுக் கொன்று விட்டது. நேரில் வந்து பார்த்தால் ஒழிய இங்கு நடப்பதைப் புரிந்து கொள்ளவே உங்களால் முடியாது.”

“என்னையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் இங்குள்ள கிணறுகளை இடித்தாலும் தண்ணீர் வாங்கிக் குடிக்க என்னிடம் பணம் இருக்கிறது. நனைத்தால் நான் உடனே அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பி விடலாம். என் குடும்பத்தினர் யாரையும் இராணுவத்தினர் ராக்கெட் வீசிக் கொன்றதில்லை. எனக்கொரு விடு இருக்கின்றது. நான் ஆற அமரக் கடலைக் கண்டு ரசித்திருக்கின்றேன். பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து விடு திரும்பும் வழியில் இராணுவத்தால் கொல்லப்படுவேனோ என்ற பயமின்றி சந்தோசமாக நான் விடு திரும்பியிருக்கின்றேன்.

எனவேதான் இக் குழந்தைகள் வாழும் உலகத்திற்குள் கால் வைத்த மறுகணமே. இந்தக் கோரூங்களைக் கண்ட மறுகணமே என் இரத்தம் கொதிக்கின்றது. ஒருவேளை ஒரு பாலஸ்தீனச் சிறுவன் அமெரிக்கா எனும் என்னுடைய உலகத்தை நேரில் வந்து பார்த்தால் அந்தப் பிஞ்சு மனம் எப்படித் துடிக்கும் என்ற கேள்வி என்னை வாட்டுகிறது.

இவர்களைப் போலன்றி நான் வேறொரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து பார்த்திருக்கின்றேன். அமைதியான இடத்தில் வசித்திருக்கின்றேன். கிணற்றை இடித்து குடிக்கும் தண்ணீரை இராணுவம் பறித்து விடும் என்று நான் கற்பனையில் கூட அஞ்சியதில்லை. இரவு நூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது வீட்டின் கவர்கள் உட்புறமாக இடித்துத் தள்ளப்பட்டு நான் பதறி விழித்ததில்லை. தனது சொந்தங்களை இராணுவத்திற்கு காவ கோடுத்த யாரையும் நான் அமெரிக்காவில் சந்தித்ததில்லை. என்னுடைய வீட்டை நாற்புறமும் இராணுவக் கோபுரங்கள் கொலை வெறியுடன் குறி பார்க்கவில்லை.

ஆனால் இந்த பாலஸ்தீனச் சிறுவர்களோ நாம் வாழும் அமைதியான வாழ்க்கையை அறிந்ததே இல்லை. நனைத்துப் பாருங்கள். உங்கள் குழந்தைப் பூவும் முழுவதும் நீங்கள் உயிர் வாழ்வதற்காக மட்டும் போராடிக் கொண்டிருந்தால் எப்படியிருக்குமென்று. உலக வல்லரசின் ஆதரவுடன் உலகின் நான்காவது பெரிய இராணுவம் உங்களையும் உங்கள் வீட்டையும் துடைத்தெறிவதற்கு மூர்க்கத்தனமாக முனைந்து கொண்டேயிருக்க. அதை எதிர்த்து நீங்கள் போராடிக் கொண்டே இருக்க. வாழ்க்கை என்பதே இதுதான் என்றால்.....

அதனால்தான் எனக்கு இப்படித் தோன்றுகின்றது இந்தப் பாலஸ்தீனக் குழந்தைகள் அமெரிக்கா எனும் என்னுடைய உலகத்தை உண்மையிலேயே நேரில் பார்த்தால் என்ன நினைப்பார்கள் என்ற கேள்வி என்னை வாட்டுகிறது.

பா. துவாரகை

அலி இஸ்மாயில் அப்பால்

இஸ்மாயில், எப்பிரல் மாதத்தின் - ஒரு முகில் நிறைந்த பகலில் விழிகளை விட்டகல மறுக்கும்- உன் திருவுருவைக் காண நேர்ந்தது கண்ணே

உன் பன்னிரண்டாவது வயதில் பெற்றோர், உடன் பிறப்புக்கள் உன் தாயின் கருவில் வளரும் தம்பி, தங்கை மைத்துனர்கள் மீளாத்குயில் கொள்ள நீ மட்டும் உயிர் பிழைக்க - உன் விட்டில் ஒரு எரிந்தச்சத்திரம் விழ்ந்ததா கண்ணே

நள்ளிரவு புயல் வீச - மின் விளக்குகள் அணைந்து போன ஒரு பின்னிரவில் உன் நினைவு... கண்ணே உன்னையவர்கள் எரிகாயத்துடன் மட்டுமா விட்டுப் போயினர் கைகள் கிரண்டும் பறிக்கப்பட்டு கண்களில் நீர் தேங்கி நிற்கும் - உன் திருவுருவைக் காண...

ஒரு பகல் பொழுதில் அழகிய அந்நகரம் பேய்களிடம் விழ்ந்தபோது - உன் கனவுகள்... ஒரு நொடியில் சீதகந்தனவா கண்ணே....

“என் கைகளை நான் மீண்டும் பெற முடியாது போனால் தற்கொலை செய்து கொள்வேன்”

ஓ அமெரிக்க கடவுளர்களே மோட்ச இராச்சியம் மட்டுமல்ல உலகமும் உங்களுடையதே...

- சுவீடிஷான் -

“சேர் அவன் குளத்து மண் அள்ளப் போறவன். அதுதான் பள்ளிக் கூடத் துக்கு வரயில்ல.” இவ்வாறு மாணவர்கள் அவனைப்பற்றிக் கூறிய பின்னரே அவன் பற்றிய படிமம் என் மனதில் பதியத் தொடங்கியது. அவன் பாடசாலைக்கு சமூகம் தராது நின்று வேளை நான் வழங்கிய பகிரங்கத் தண்டனையும் மனதை உறுத்தத் தொடங்கியது. அவன் இப்போது முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கினான்.

ஜீவன் வயது 13. பெயர் என்னவோ உயிருள்ளது போன்று தோன்றினாலும் பாடசாலையில் சேர்வதற்கு வந்த முதல் நாளே ஜீவனற்றுக் காணப்பட்டான். அவனுடன் சேர்ந்து அவனது இளைய சகோதரனும் சகோதரிகள் இருவரு மாய் எவ்வித ஆவணங்களும் இன்றி பாடசாலைக்கு வந்திருந்த தாங்கள். “சேர் வண்ணி நல்லா கஸ்ரப்படுத்திப் போட்டு. போகேக்க இப்பிடி இருக்கேல்ல.” அழுதபடி அலுவலக வாசலில் நின்றுருந்தான். அதிபர் யோசிப்பதற்கு முன் “எந்த வகுப்பிலயாவது விடுங்கோ. எழுத வாசிக்கயாவது தெரியட்டும்.” தாய் கெஞ்சிக் கேட்டாள்.

ஜீவன் தரம் 6இல் அனுமதிக்கப்பட்டான். ஏனையவர்கள் “பொருத்தமான வகுப்பில்” விடப்பட்டனர்.

பாடசாலைக்கு ஒழுங்கில்லை என்று கேட்கும் பொழுதெல்லாம் தலையைச் சரித்து ஒரு விதமாக என்னைப் பார்ப்பான். தண்டித்தாலும் கூட எவ்வித சலனமு மற்று தன் இடத்தில் போய் அமர்ந்து விடுவான். பெற்றோரை அழைத்து வா என்று கேட்கும் போதெல்லாம் வீட்டிலேயே நின்று விடுவான். இதனால் ஜீவன் எவருக்கும் முக்கியத்துவம் அற்றுக் காணப்பட்டான்.

அன்று எதிர்பாராத விதமாக அவனை அழைத்து பாடசாலை வரவின் மைக்காக சற்று கடுமையாக தண்டனை கொடுத்து விட்டு நான் வேறு வகுப்பிற்கு சென்று விட்டேன். மறுநாள் வகுப்புக்கு சென்றபோது ஜீவன் அங்கு இருக்கவில்லை. மனம் இலேசாக வலிக்கத் தொடங்கியது. நான் வழங்கிய தண்டனைதான் காரணமோ மனம் இருப்புக் கொள்ளாமல் தவித்தது. அவனைப் பற்றி அறியும் ஆர்வம் மனம் முழுவதும் வியாபிக்கத் தொடங்கியது. “பிள்ளையள் ஏன் இண்டைக்கு ஜீவன் பள்ளிக் கூடத்துக்கு வரயில்ல?” என்று கேட்டு வாய் முடுவதற்கு முன் “சேர் அவன் தனர் அம்மா

வோட குளத்து மண் வெட்டப் போறவன்.” என்று ஒரு மாணவன் கூறி முடிப்பதற்குள் “அவ்வர் அப்பா அவ்வர் அம்மாட தங்கச்சிய கலியாணம் முடிச்சிட்டேர். அதான் ஜீவனும் அம்மாவும் கஸ்ரப்படுகினம்.” இவ்வாறு இன்னு மொருவன் கூறினான். “சேர் ஜீவ்வர் முத்த அண்ணனுக்கு இப்பதான் கலியாணம் நடந்தது. அவ்வர்தான் முந்தி குடும்பத்த பாத்தவர். இப்ப முடிச்ச வீட்ட போயிட்டேர்” என்றான் மற்றொரு மாணவன். இவ்வாறு ஜீவனைப்பற்றி ஒவ்வொன்றாக மாணவர்கள் கூறிய போது எனக்கு என்மேல் கோபம் எழுந்தது. ச்சே, இவ்வளவு நாளும் இவன அறியாம

மண் சுமந்தவன்

இருந்திட்டோம். மனம் இலேசாக வலிக்கத் தொடங்கியது.

வகுப்பறையை நோக்கி யாரோ வருவது போன்று இருந்தது. ஜீவன் வந்து கொண்டு இருந்தான். வந்தவன் வகுப்பறை வாசலில் நின்று கொண்டு அனுமதிக்காக என்னைப் பார்த்த வண்ணம் நின்றான். என்னை நோக்கி இருந்த அந்தப் பார்வை பல விடயங்களைப் பேசத் தொடங்கியது. நான் தலையைக் குனிந்து கொண்டேன். பல கல்வி இயலாளர்களும், கல்வித் தத்துவங்களும் வகுப்பறைக் கொள்கைகளும் மூளைக்குள் சுழரத் தொடங்கின. என்னுடைய நீண்ட தலை குனிவை அவன் புரிந்து கொண்டானோ என்னவோ அவனாகப் பேசத் தொடங்கினான். “சேர் மண் அள்ளிப் போட்டது சேர். ராத்திரி சரியான காச்சல். பிந்தித்தான் எழும்பினான். அம்மாதான் பள்ளிக்கூடத்துக்கு போகச் சொன்னவ.” என்று தளதளத்த குரலில் பேசத் தொடங்கினான்.

ஜீவனின் வீட்டுக்கு நான் அன்று சென்ற போது இரவு 8 மணி. இரு பக்கமும் பெரிய கல் வீடுகள் இருந்தன. பின்னால் தூரத்தில் மின்னிக் கொண்டிருந்த லாம்பு வெளிச்சம் தான் ஜீவனின் வீடு என்று அடையாளம் கூறினார்கள். வீடு கதவில்லாமல் திறந்து கிடந்தது. வாசலில் நின்றது ஜீவனின் அம்மாவாகத் தான் இருக்கும். “வாங்க மாஸர். ஜீவன் நீங்கவாறெண்டு தேத்

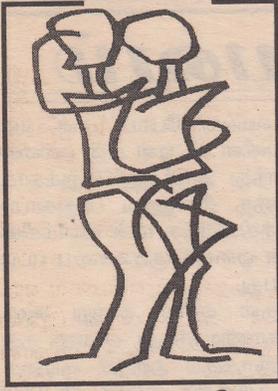
சம்பவம்

தண்ணிக்கு சீனி வாங்கப் போயிட்டான்” என்றாள் அவள். ஜீவனின் வீட்டின் பின் எல்லை கடலோடு இணைந்து இருந்தது. குறுக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த இராணுவ பாதுகாப்பு வேலியில் பொருத்தியிருந்த மின் விளக்கின் பிரகாசம் ஜீவனின் ஓலைக் குடிசையை படம் பிடித்துக் காட்டியது.

வீட்டுக்குள் குளிர் காற்று சுதந்திரமாக வந்து கொண்டிருந்தது. குறைந்தது ஐந்து சதுரஅடி இருக்கும் அந்தக் குடிசை. சமையல் அறை, படுக்கை அறை, சாப்பாடு எல்லாம் அதுவாகத்தான் இருந்தது. காற்றின் கடுமைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது அரிக்கன் இலாம்பு அணையத் துடித்தது. நான் பாயில் அமர்ந்திருந்தேன். தாயோடு ஜீவனின் ஏனைய இரு பெண் சகோதரிகளும் வந்து அமர்ந்து கொண்டனர். “மாஸர் இதுகள் முந்தி பள்ளிக் கூடத்துக்கு வந்ததுகள். இப்ப அஞ்ச மாசமா இல்ல. தண்ணி வாத்திட்டு அனுப்பட்டா” என்று கேட்டாள். எனக்கு என்ன சொல்வ தென்று தெரியவில்லை. பாட சாலை இறுதிப்பருவம் இன்னும் பதினைந்து நாட்களில் முடிந்து விடும். மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டு “சரி அம்மா இது பற்றி பேந்து யோசிப்பம்” என்றேன். ஜீவன் எங்க இருந்து படிக்கிற வன்? அவன் கொண்டு வர பள்ளிகூட பை எங்க இருக்கு என்று கேட்டேன். “இதுதான் அவ்வர் இடம்”. தாய் சுட்டிக் காட்டிய அந்த இடத்தில் பழைய சூட்கேள் பெட்டி ஒன்று காணப்பட்டது. கட்டப்பட்டிருந்த கயிற்றில் உடுப்புகள் அலங்கோலமாக தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

சூட்கேசின் மேல் உடுப்புகள் மலைபோல குவிந்து கிடந்தன. அவற்றுக்கிடையில் ஜீவன் வகுப்பறையில் இருப்பதுபோல் அவனது பள்ளிக்கூடத்துப் பை அநாதையாய் சுருண்டு கிடந்தது. மூலையில் கட்டப் பட்ட கயிற்றில் சிறிய பிள்ளை ஒன்றுக்குரிய பாடசாலை சீருடை ஒன்று கிடந்தது. அது சிறியதாக இருந்ததனால் அது ஜீவனுடையதாக இருக்காது என்பதை உறுதி செய்து கொண்டு அவனுடைய சீருடை இருக்கும் இடத்தை அறியும் ஆர்வத்தில் “ஜீவனிட பள்ளிக்குட உடுப்புகள காணவில்லையே” என்று கேட்டேன். ஜீவனுடைய தாய் மற்றும் சகோதரிகள் தங்களைத் தாங்களே பார்த்தார்கள். தாய் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். கேட்கக் கூடாத கேள்வி ஒன்றை கேட்டு விட்டேனோ என்று மனம் உறுத்தியது. நீண்ட மௌனம் நிலவியது. கடல் அலை அடிப்பது மட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. “அது மாஸர் ஜீவன் என்னோட குளத்திலே இருந்து மண் அள்ளிப் போட வாறவன். ரெண்டு பேரும் அள்ளிக் குடுத்தா அரிசியும் மீன் ரின்னும் கூடத் தருவினம். ஜீவன் பள்ளிக்குட உடுப்போட அப்பிடியே வாறவன். உடுப்பெல்லாம் சேறு. அதுதான் தோச்சுப் போட்டிருக்கிறன். நாளைக்கு எப்பிடியும் பள்ளிக் கூடத்துக்கு அனுப்பி வைக்கிறன்.” தாய் இப்பொழுது அழத் தொடங்கினாள். மழை இலேசாக தூறத் தொடங்கியது. வாசலில் ஜீவன் கையில் சீனிச் சரையுடன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

— சத்தியன் —

பாலியல்

- ▶ பாலியல் ஆசை எந்த வயதில் வரும்?
- ▶ ஆண்கள் விரும்பும் போதெல்லாம் சுய இன்பத்தில் ஈடுபடலாமா?

- ▶ ஆண்களைவிட பெண்களுக்கு உணர்வு அதிகமா?
- ▶ பாலியல் வல்லுறவில் ஈடுபடுவது குற்றமா?
- ▶ திருமணமானவர்களின் பாலியல் உறவுக்கு அங்கீகாரம் இருப்பதுபோன்று ஏன் இளைஞர்களுக்கு அங்கீகாரம் இல்லை?
- ▶ பெண்கள் தமது உணர்வுகளை ஆண்கள் இன்றி எவ்வாறு தீர்த்துக் கொள்கிறார்கள்?
- ▶ பெண்களுக்கு விந்து வருமா?

மேற்குறித்த கேள்விகளை வாசிக்கும்போது பலர் புருவத்தை மேலுயர்த்தி முகத்தைச் சுளித்துக் கொள்வார்கள். இவற்றை எல்லாம் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கலாமா என்று திட்டித் தீர்ப்பார்கள். இக்கேள்விகள் வீதியில் சுற்றும் இளைஞர்களால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் அல்ல. பாடசாலை ஒன்றில் நடத்தப்பட்ட உளவியல் கருத்தரங்கொன்றில் தரம் 10ம், 11ம் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களால் கேட்கப்பட்ட பல கேள்விகளுள் சிலவாகும்.

இளைஞர்கள், பிள்ளைகள் உலகம் தங்கள் குடும்பத்தின் எல்லைகளுக்குள் சுழல்வதாக நம்மில் பலர் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. நமது பிள்ளைகள் நமது கைகளின் எல்லைகளில் இருந்து அகன்று மிகதொலைவில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் யதார்த்தமாகும்.

கட்டிளமைப்பருவம் என்று வரும்போதே பாலியல் உணர்வும் அதன் செல்வாக்கும் சேர்ந்துவிடும். இப்பருவத்தினை திசை வழிப்படுத்தவும் அதனை தன்பால் ஈர்த்து வைக்கவும் பெரும் சக்தி கொண்டதாக பாலியல் சக்தி அமைந்து விடுகின்றது. இதனால் இப்பருவத்தில பாலியல் உந்தல், பாலியல் உணர்வுகளை பரீட்சித்துப் பார்த்தல், எதிர்ப்பாலரின் பாலியல் போக்குகளை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம், சுயமாக பாலியல் இன்பங்களை அடைந்து கொள்ளல், பாலியல் உணர்வுகளை தூண்டக்கூடிய நூல்கள், பத்திரிகைகள், திரைப்படங்கள் என்பவற்றைப் பார்த்தல், பாலியல் இச்சையைதீர்த்துக் கொள்வதற்கான அவாநிலை போன்றவை இப்பருவத்தினரிடையே காணப்படும் இயல்புகளாகும்.

மக்டுவல் என்கின்ற உளவியலாளர் மனிதரிடையே பதினான்கு வகையான இயல்புக்கங்கள் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு இலக்கை, தேவையை அடைந்து கொள்ளும்வரை ஒருவரிடத்தில் இடம் பெறுகின்ற உடல், உளச் செயற்பாடு இயல்புக்கம் எனப்படுகிறது. இதில் பாலுக்கம் பிரதானமானது என்கின்றார். ஊக்கல் ஒன்று ஏற்படும்போது அதன் இலக்கு அடையப்படும் வரை அது ஒருவரது உடல், உள சமநிலையில் பெரும் அதிர்வை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும். அவ்விடக்கு அடையப்பட்ட பின்னரே அவர் அமைதி அடைகின்றார். இந்தவகையில் இயல்பாக உருவாகும் பாலியல் ஊக்கலும் இவ்வாறானதே. இவ்வாறு உருவாகும் பாலியல் உணர்வுகளுக்கு முகம் கொடுத்தலே கட்டிளமைப் பருவத்தினர் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினை ஆகும். பாலியல் என்பது ஒழுக்கம் சார்ந்த விடயமும் என்பதை மறந்து மாணவர்கள் அதனை பகிரங்கமாக தீர்த்துக்கொள்ளத் தொடங்கி இருப்பது அச்சம் தருவதாக இருக்கிறது. பாடசாலைச்

குழல்களிலேயே இத்தகைய செயல்கள் நடப்பது சர்வ சாதாரணமாகி வருகிறது.

கட்டிளமைப்பருவத்தினரிடையே பாலியல் சார்ந்த வன்முறைப்போக்கு அதிகரித்து வருவதாகவும் அவற்றில் இளைஞர்கள் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறார்கள் என்ற அபிப்பிராயமும் இன்று நிலவுகிறது. இது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

“முந்தி ஒரு கட்டமைப்பு இருந்தது. விழுமியங்கள் சமூகத்தில் போற்றப்பட்டு வந்தது. போரின் தாக்கத்தினால் பெரிய கிடைவெளி ஒன்று வந்து விட்டது. கிடப்பெயர்வு, வெளிநாட்டு கலாசாரங்கள்... இந்த காலப் பகுதியில் இவர்களை வழிநடத்துவதற்கு போதிய அவகாசங்கள் பெரும்பாலும் கிடைக்கவில்லை. தமது அடிப்படை தேவைகளையே பெற்றோர் கவனித்தனர். பிரச்சினை காலத்தில் அவரவர் சட்டத்தை தன் கையில் தூக்கிக்கொண்டு யாரும் எதையும் செய்யலாம் என்ற நிலைக்கு வந்து விட்டனர். அதை நாம் கின்று அனுபவிக்கின்றோம். இளைஞர்கள் ஒன்றுகூடி வீடுகளுக்கு கல் எறிதல், தகாத வார்த்தைகள் பேசுதல், மோசமான நடவடிக்கையில் ஈடுபடுதல்... இப்படிப் பல. கிவை எல்லாம் பாலியல் அடக்கத்தின் ஒரு வெளிப் படாகவே எனக்குத் தென்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் பாலியல் உட்பட பலவிடயங்களை அடக்கி வைத்திருந்தனர். அது ஏதோ ஒரு வகையில் கின்று வெளிவந்திருக்கிறது. அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுதான் கின்றைய இளைஞர்களின் இப் போக்குக்கு காரணம் என்பேன்”.

வண. சூ.டேயன்
மருத்துவ உளவியலாளர்

கட்டிளமைப்பருவத்தினரிடையே பெரும் அவாவாக இருக்கும் இன்னுமொரு விடயம் எதிர்ப்பாலரின் பாலியல் உணர்வுகளையும் போக்குகளையும் அறியும் ஆர்வமும். ஏன்? என்ன நடக்கிறது? என்று அறியும் ஆர்வமும் மோசமான இடங்களுக்கு இவர்களை இட்டுச் செல்கிறது. பெரும்பாலும் மாணவரிடையே இருந்து வரும் சுயபாலின் பம் தேடும் முறையானது பெரும் மனக்கொதிப்பையும் குற்றப்பழி உணர்வையும் ஏற்படுத்தி வருகிறது. என்றுமில்லாதவாறு இன்று இளைஞரிடையே பாலியல் உந்தல், அதை எவ்வாறெனும் தீர்த்துவிட வேண்டும் என்கின்ற வெறி அதிகரித்து இருப்பது பலர் அறியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. வகுப்பறைச் சூழலிலேயே சுயபாலின்பம் அடைதல், ஒரு மாணவர் இன்னொரு மாணவரைக் கட்டியணைத்து முத்தமிடுதல், பாலியல் உறுப்பை வருடுதல் போன்றவை நடைபெறும் களமாக பாடசாலை அமைந்துவிட்டது.

கட்டிளமைப் பருவத்தினர் தமது பாலியல் உணர்வுகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றனர்?

“சஞ்சீகைகள், திரைப்படங்கள், திரைப்படப் பாடல்கள் கின்னும் கிளர்நெற. போன்றவற்றின் ஊடாக பாலியல் அறிவை இளைஞர் பெறுகின்றனர். அதை அப்படியே தங்கள் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். தாங்கள் என்ன செய்கின்றோம் என்று தெரியாமல் உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமைப்பட்டு பரீட்சித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக இவ்வாறான செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதன் விளைவுகள் என்னவென்று அறியாமல் தொடர்ந்து ஈடுபடுகிறார்கள்.”

“கட்டிளமைப் பருவத்தினர் தமது பாலியல் அறிவை ஆராயும் ஆர்வத்தில் விட்டிலும் பாடசாலையிலும் சகபாடிகளின் தொடர்பு முலமும் அவை தொடர்பான அறிவினை தவறாகப் பெறுகின்றனர். இதனால் பிழையான வழிகளில் சென்று ஆபத்தைத் தேடிக்கொள்கின்றனர். பின்னர் மனச்சோர்வு, படிப்பில் ஆர்வமின்மை, குற்றப்பழி உணர்வு, உடல் பலவீனம்

எந்த வயதில் வரும்

அடைதல் போன்றவற்றுக்கு ஊடாக உளவியல் நெருக்கீடுகளுக்கு ஆளாகின்றனர்.”

V. J. சதீஸ்
உளச்சமூகப் பயிற்றுனர்

“கிதப்பற்றி ஆர்ட்டிச் சொல்லுறதெண்டு தெரியுதில்ல. நாங்க பெரம்பியாய். நாங்க படிப்பிக்கப் போனா அவங்கன் எங்கன்ப பாக்கிற விதமே பயமா இருக்கு. கிதனால வகுப்புக்கு பாடம் எடுக்கப் போகவே கஸ்டமாயிருக்கு. நாங்க அவங்கன் பிள்ளையளாத்தான் பாக்கிறம். ஆனா அவங்கதான் எங்கன் வேற மாதிரிப் பாக்கிறாங்க.”

ஆசீர்யை,
யாழ்ப்பாணம்.

“எனக்கிப்ப வயசு அம்பத்தஞ்சு. நான் பல பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பிச்சனான். எவ்வளவு சந்தோசமா இருந்தது. ஆனா கிண்டைக்கு “கிரவு என்னமாதிரி இருந்தது சேர்.” “கிரா முழுக்க ஒரே வேலயாக்கும்”. கிவ்வாறு ஆசிரியர்களைப் பார்த்துக் கேட்கும் காலம் வந்துள்ளது. கின்றைய சீனிமாப் படங்கள், பாடல்கள், நல்ப்படங்கள், பாலுணர்வைத் தூண்டும் பத்திரிகைச் செய்திகள் கிவையே கின்றைய மாணவர்களின் பாலியல் நெறிப் பிறழ்வுகளுக்கு காரணம் என்பேன்.”

ஆசீர்யர்,
யாழ்ப்பாணம்.

“பாடசாலைகள் கட்டிளமைப் பருவத்தினர்ல் பெரும்பகுதியை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றன. கிப்பருவத்தில் பாலியல் தொடர்பாக சரியான விளக்கம்பெற்று கிவர்கள் வெளியேறுவார்களாயின் ஓரளவு முதிர்ச்சியுடன் இருப்பார்கள். பாடசாலைக் காலங்களிலேயே பாலியல் தொடர்பான சரியான அறிவு வழங்கப்பட வேண்டும். கல்வி சுகாதார அமைச்சு, தேசியக் கல்வி நிறுவனம் கிணைந்து “மலர்ந்த யெளவனம்” என்னும் நூலை வெளியிட்டுள்ளது. கிது பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பாலியல் கல்வியை வழங்குவதற்கென சிறப்பாக வடிவமைக்கப் பட்டு சிபாரிசு செய்யப்பட்ட நூலாகும். ஆனால் கிது கிங்கே கற்பிக்கப்படுவ தில்லை. கிதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன.

1. கிதை கற்பித்தால் மாணவர்கள் கெட்டு விடுவார்கள் என்ற பயம்.
2. ஆசிரியர்களுக்கு கற்பிக்க வெட்கம்.
3. மாணவர்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் கற்பிக்கத் தெரியாமமை.

உண்மையில் மாணவர்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமான நூல். ஆனால் கிதுவரையில் கிது ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.”

M. துஷ்யந்தன்
உளச்சமூகப் பயிற்றுனர்

“ஒரு மனிதன் முழுமையாக வளர்வதற்கு பாலியல் கல்வி தேவைப்படுகிறது. கிது அவசியமானதும் கூட. ஏனெனில் மனிதன் ஒரு பாலியல் உயிரியாகும் (Sexual being). கிதனால் கிந்த உயிர்க்கும் சில தேவைகள் இருக்கின்றன. அத்தேவைகளை சரியான முறையில் அறிந்துகொள்ள தேடிக்கொள்ள பாலியல் கல்வி அவசியமாகின்றது. பாலியல் என்பது எமது வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.”

வண. டேய்ஸ்
மருத்துவ உளவியலாளர்.

“பாலியல் உந்தல்களால் கிளர்ச்சியுற்று அவற்றை தீர்க்கும் வழிகளில் ஈடுபடுமபோது நீண்டகாலப் பகுதியில் பெரும் உளநெருக்கீட்டுக்கு உள்ளாகிவிடுகின்றனர். பலர் குற்றப்பழி உணர்வு பெற்று உளவியல் ஆலோசனை பெறும் நிலைக்கு வந்து விடுகின்றனர். தமது உணர்வுகளை தீர்ப்பதற்கு கையாளும் முறைகளுக்கு அடிமையாகி இயல்பான குடும்ப உறவுகளில் இருந்து விலகிப்போகும் நிலை

அதிகரித்து வருகிறது. உறவின் நிறைவுக்கும், இனவிருத்திக்கும் என இயல்பாக இருக்கும் கணவன்-மனைவி பாலியல் உறவில் விரிசல், திருப்பியின்மைகள், விலகி இருத்தல்கள் என்பவை ஏற்பட கட்டிளமைப்பருவத்தின் “பழக்கங்கள்” காரணமாகின்றன. பர்லியல் உணர்வை எப்போதும் எப்படியும் எவ்வயதிலும் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்கின்ற கட்டற்ற பாலியல் சுதந்திரம் (free sex) பின்னர் குடும்ப வாழ்வில் பிடிப்பற்ற தாய் தந்தையர்களை உருவாக்க காரணமாய் அமைந்து விடுகின்றது.

ஒருபுறம் இயல்பாக இருக்கும் பாலியல் உணர்வு மறுபுறம் அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கான செயற்பாடுகள் இவை இரண்டும் கட்டிளமைப்பருவத்தினரை இரு வெவ்வேறு திசைகளில் இயக்கும் சக்திகள் ஆகும்.

கிந்த முரண் நிலையில் தான் கட்டிளமைப்பருவத்தினரின் கேள்வி எழுகின்றது. இயல்பான பாலியல் உணர்வுத் தேவையை எவ்வாறு கையாள்வது? என்பதே அதுவாகும்.

“பாடசாலைகளில் பாலியல் தொடர்பான அறிவை விளக்கி அவை மாணவர்களை சென்றடைவதற்கான முறையான சூழலை அவசியம் உருவாக்க வேண்டும். ஏற்கனவே பாடசாலைகளில் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கு ஒவ்வொரு பாடசாலைகளிலும் கிதற்கென ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். கிவர்களை கிதற்கு பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் பாலியல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை ஆசிரியர்களோடு கதைப்பதற்கு கிவ் ஆசிரியர்கள் மேல் மாணவர்களுக்கு நம்பிக்கை வர வேண்டும். கின்னு மொரு விடயம். அறிவார்ந்த விஞ்ஞான பூர்வமாகக் கிடைக்கும் புத்தகங்கள் மாணவர்களை சென்றடைய வகைசெய்ய வேண்டும். “மலர்ந்த யெளவனம்” சிறப்பான நூலாகும். தென்பகுதியில் கிந்த நூல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. பகுதி கிரண்டும் வெளிவந்து அங்கு கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிங்கே கின்னும் தொடங்கப் படவில்லை. கிவற்றை பாடசாலைகளில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்னும் நோக்கில் அதிர் மட்டத்தில் ஒரு கருத்தரங்கை நடத்தினோம். கிருந்தும் அது பலன் அளிக்கவில்லை. பாலியல் சார்ந்த நடைமுறைப் பிரச்சினைகளை கிது தெளிவாக விளக்குகிறது. ஆகவே பாலியல் கல்வி முதலில் பாடசாலை மட்டத்திலும் பின்னர் குடும்ப மட்டத்திலும் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும்.

மறுபக்கம்.

வைத்திய சலாந்த சீவசந்தர்
யாழ்ப்போதனா வைத்தியசாலை.

கிளையோரின் பாலியல் பிரச்சினைகள் என்று வரும்போது “மடைமாற்றம்” என்னும் செயல் முறையின் அவசியம் முன்வைக்கப்படுகிறது. இயல்பாக எழுகின்ற ஊக்கல்களை அல்லது உணர்வுகளை ஆரோக்கியம் தரும் செயல்களில் ஈடுபடுத்தலை கிது குறிக்கும். கித்தகைய மடைமாற்றங்கள் உடல்,உள சமநிலைக்கு பெரிதும் உதவுகின்றன.

மாணவர்கள் நன்றாக ஓடியாடிக்களைத்து விளையாடும் போது மனமும், உடலும் கிறுக்கம் தளர்ந்து ஓய்வுநிலைக்கு வருகிறது. கிதன்பின்னால் ஏற்படும் அமைதிநிலையானது ஆரோக்கியமான மனநிலையை தோற்றுவிக்கும். ஆனால் பல பாடசாலைகளில் உடற் கல்விப்பாடம் வகுப்பறையோடு முடிந்து விடுவதையும், விளையாட்டு உபகரணங்கள் அலுமாரிகளில் முடங்கிக் கிடப்பதையும், குழுச் செயற் பாடுகளில் மாணவர்கள்

மறுபக்கம்

தொடர்ச்சி 12ம் பக்....

குழந்தைகளை பசியோடு

மேற்கூறிய வாசகத்தை வாசிக்கும் போது எமக்கு பிள்ளைகளிடம் நன்கு அக்கறை கொண்ட ஒருவர் அல்லது ஒரு அமைப்பு கூறுவது போன்று தோன்றும். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. கிது விலை உயர்ந்த குழந்தைகளின் பாலுணவு ஒன்றுக்கான விளம்பரம் ஆகும். இவ்விளம்பரத்தைப் பார்க்கும் போது இந்த வகை உணவொன்றை வாங்கிக் கொடுப்பதன் மூலமே பிள்ளைகளை பசி இல்லாமல் பாடசாலைக்கு அனுப்பிவைக்க முடியும் என்கின்ற ஒரு தோற்றத்தை தரும்.

வடபகுதியில் கிப்போது விளம்பரங்கள் இல்லாத சுவர்களைக் காணமுடியாது. முன்பு கட்சிகளின் சின்னங்களைத் தாங்கி நின்ற சுவர்கள் கிப்போது சுவரொட்டிகளால் நிறைந்து வழிகின்றன. சமாதானத்தின் சூழ்நிலையில் பையை நிரப்புவர்கள் விபாபாரிகள் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. பொது மக்களுக்கு அவ்வப்போது ஏதும் வீதி விபத்துக்கள் நடந்து வீதி அடைப்பு நடைபெறும் போதே சுய நினைவு வந்து போகின்றது. அந்தளவுக்கு இருக்கிற ஏது அரசியல் செயற்பாடுகள்.

சரி. கிளி விடயத்துக்கு வருவோம். அப்பிள்ளையை பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைப்பதில் அவனது தந்தையார் குறியாய் இருந்தார். பாடசாலை வரை வந்து பிற்புடன் நின்று கொண்டு "பள்ளிக்குடத்துக்கு போடா இல்லை யெண்டா அடிவாங்கிச் சாவாய்" இவ்வாறு கூறி

அவனைப் பாடசாலைக்கு தூரத்திக் கொண்டு வந்தார். அவனோ அடிவாங்கிக் கொண்டு ஓடுவதும் உடனே திரும்பி வருவதும் திரும்பினான். அவ்வாறு அவன் திரும்பி வரும் போது பிறம்பை உயர்த்திக் காட்டுவதுமாக இவர் நின்றார்.

இவற்றை எல்லாம் அவதானித்துக் கொண்டு நின்ற அந்தப் பெரியவர் அவரை அனுப்பிவிட்டு சிறுவனை அழைத்துச் சென்று காலை உணவாக தன்னிடம் இருந்த கிடயப் பங்களை உண்ணக் கொடுத்தார். அவன் மிக விரைவாக ஆரோமு கிடயப்பங்களை உண்டு முடித்தான். சாப்பாட்டின் கிறதியில் கிரத வாழைப்பழம் ஒன்றையும் முழுமையாக உண்டு முடித்துவிட்டு பாடசாலைக்கு மிக மகிழ்ச்சியாக சென்றான். இத்தனைக்கும் அவனுக்கு வயது ஐந்து மாதத்திரமே. முன் பள்ளிக்கு செல்லும் பாலகனாக அவன் இருந்தான்.

அவனது தந்தையாருடைய கியலாமையின் வெளிப்பாடே அந்தப் பிறம்படியும் கோபமும் ஆத்திரமும் ஆகும். தன் பிள்ளைக்கு காலை உணவைக் கூட கொடுக்க முடியவில்லையே என்கின்ற கியலாமையே அது வாகும். பள்ளி வாழ்க்கையின் முதல் பருவத்திலேயே அடிப்படைத் தேவைக்காக கையேந்தி நிற்கின்றான் அந்தச் சிறுவன். இவன் தற்செயலாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒருவனே. அழுது கொண்டு பாடசாலைக்கு வரும் சிறார்களை தாமதத்து பாடசாலைக்கு வந்ததாக தண்டனை கொடுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு கிது சமர்ப்பணம்.

மோட்டார் கார்களிலும் வாகனங்களிலும் இருந்து பாடசாலைக்கு வரும் மேல்தட்டு வர்க்க பிள்ளைகளும் பாடசாலைகளுமே வடபகுதியில் பாடசாலைக் கட்டமைப்பு என்று பார்க்கும் மனோபாவம் வந்துவிட்டது.

● அவன் தரம் நான்கில் கற்கும் சிறுவன். நூலகமொன்றில் குடிநீர்க் குழாயின் பகுதியை திருடியதற்காக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தான். அவனை விசாரித்தபோது குழாய் வீற்ற பத்து ரூபாய்க்கு தானும் தம்பியும் பாண் வாங்கி உண்டதாகக் கூறினான்.

சிறுவர் நலன்கள் தொடர்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள அமைப்புகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

இதுவரை சிறுவர் உரிமைகள், நலன்கள் என உருவாக்கப்பட்ட அமைப்புகள் உண்மையாக பாதிப்படைந்த பிள்ளைகளின் நலன் களுக்கு செலவு செய்யப்பட்ட நிதி எவ்வளவு?

ஒரு பகுதி சிறுவர் உரிமை என்று அறிக்கை எழுதி பணம் உழைப்பதும் கின்னும் ஓர் பகுதி சிறுவர் நலன்கள் என்று கூறிக் கொண்டு பணம் உழைப்பதும் கின்னும் சிலர் சிறுவர்களை சமாதானத்தின் தலைவர்களாகக் வீதிகளில் உலாவவிட்டும் வருகின்றனர். உடலின் ஒவ்வொரு உறுப்புக்களுக்கும் சிறப்பு வைத்தியர் இருப்பது போன்று சிறுவர்களின் ஒவ்வொரு தனித்துவங்களுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் ஒவ்வொரு அமைப்புகள் உரிமை கோரியும் அலுவலகங்களை திறந்தும் வருகின்றன. ஆனால் பசியோடு மாத்திரமல்ல அடிப்படை வசதிகள் அற்று வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் சிறுவர்கள் கண்களுக்குத் தெரியாமலே போய் விடுகிறார்கள்.

பாடசாலைக்கு

சந்தா விபரம்

முதல் வெளியீட்டிலிருந்து 17வது இதழ்வரை நாம் ஆத்மாவின் இலவசமாக அனுப்பி வந்துள்ளோம். எனினும் தொடர்ந்து எம்மால் இவ்வாறு அனுப்ப முடியாமல்க்கு மனம் வருந்துகின்றோம்.

நிதிப் பலமற்று மனிதம் ஒன்றில் மட்டுமே நம்பிக்கை கொண்டு இவ்விதழ்களைக் கொண்டு வருகின்றோம். இதன் தொடர் வருகை உங்கள் கரத்திலே தங்கியுள்ளது. தபால் செலவு உட்பட 12 இதழ்களுக்கான கட்டணம் 100 ரூபா மட்டுமே. காசுக்கட்டளைகள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

உபதபால் கந்தோர், குருநகர்.
பிரதம ஆசிரியர்
'ஆத்மா'
மனிதம் கலந்தாய்வுக் குழு
இல. 40 கோவில் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அனுப்பயாதீர்கள்

சிறுவர் அரங்கினுள் அகப்படாதவர்கள்

அடித்தளம் இல்லாத அரங்கு பற்றி ஒரு பார்வை....

இவர்களுள்போரின குழந்தைகளே. யுத்தத்தின் விளைவால் உடைந்துபோன குடும்பங்களில் இருந்து சமூகத்துக்கு வழங்கப்பட்ட எதிர்கால சமுதாயத்துக்கான தூண்களே ஆவர்.

யுத்தத்தின் விளைவுகள் எனும் போது உடனடி, நேரடி பாதிப்புக்களுக்கு அப்பால் அது தரக்கூடிய நீண்ட கால சமூக பொருளாதார பாதிப்புகள் அரங்கத்தின் கண்களுக்குமாதிரிமல்ல எத்துறையினருக்கும் இவை தெரிவதில்லை.

யுத்தபாதிப்பும் சிறுவர்அரங்கமும் என்று வரும்போது சிறுவர் என்னும் சொல் சிக்கலடைந்து இருப்பதைக்காண முடியும். சிறுவர்கள் வயது வந்தவர்களாக மாறி சிக்கல் நிறைந்த சமூக அசைவில் கலந்தும் கரைந்தும் வருகிறார்கள். யார் சிறுவர்கள் யார் பெரியவர் என்ற வகைப்பாட்டின் எல்லை தூர்ந்து வருகிறது. கல் உடைப்பதிலிருந்து கஞ்சா புகைப்போர் வரை சிறுவர்கள்பரந்து விட்டனர். வகைப்படுத்தி இனங்காண முடியாதவாறு சமூகத்தின் முழுப்பரப்பிலும் இவர்கள் பரந்து இருக்கிறார்கள்.

சிறுவர் அமைப்புக்களிலும் மற்றும் N.G.O களிலும் இருக்கின்ற தகவல்களைக் கொண்டு சிறுவர் பாதிப்பு மற்றும் ஏனைய உடல், உளசார் நடத்தைமாற்றங்களை தீர்மானிக்கமுடியாது. ஆனால் துர்அதிஷ்டம் என்னவென்றால் சிறுவர் பாதிப்பு தொடர்பான எந்த முயற்சி என்றாலும் இவர்களின் தரிசனத்தைப் பெற வேண்டி இருப்பதனால் இவர்களின் தரவுகளும் அறிக்கைகளும் சிறுவர் நலன்களுக்கான முன்மொழிவுகளாகவும் விதிகளாகவும் ஆகியிருக்கின்றன.

இந்நிலையில் எம்மிடம் காணப்படும் சிறுவர் அரங்கு தொடர்பான செயற்பாட்டு மூலங்களை நோக்குவோம்.

1. பல்கலைக்கழக சிறுவர் நாடகம் சார் முயற்சிகள்.
2. பாடசாலைகள் சிறுவர் நாடகம் சார் முயற்சிகள்.
3. மன்றங்களின் நாடகம் சார் முயற்சிகள்.
4. ஏனைய அமைப்புக்களின் முயற்சிகள்.

இன்று அரங்கின் வளர்ச்சி என்பது மாற்றம்அடைந்து பல தளங்கள், வடிவங்கள் ஊடாக கிளைவிட்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. இது அரங்கின் மேலைத்தேய வளர்ச்சி ஆகும். ஆனால் அவை இங்கே பாடத்திட்டத்தோடும் பரீட்சைக்கான அரங்க நிகழ்வோடும் முற்றுப் பெற்றுவிடுகின்றன. அரங்கின் கொள்கைகள்

15.5.2003 அன்று யாழ்ப்பாணம் மண்டலத்தில் சிறுவர் துள் பிரயோகம் பற்றிய மகாநாடு நடைபெற்றது. மகாநாட்டு வாசலில் பத்து வயதுக்குட்பட்ட சிறுவன் ஒருவன் கலை விற்பனையும் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்ட பெண்மணி ஒருவர் பேரம் பேசி கடலை வாங்குவதையும் படத்தில் காணலாம். நன்றி. புதியபுயி ஒக்.2003

தத்துவங்கள் பேசப்படும் அளவுக்கு அவற்றின் செயல் வடிவம் முழுமை பெறவில்லை. யுத்தத்தால் பாதிப்படைந்த மேற்குறித்த சிறுவர்கள் பற்றி தெளிவான திட்டவரைவான அரங்கச் செயற்பாட்டு முயற்சிகள் இதுவரையில் யாழ்பல்கலைக்கழகத்தில் தொடங்கப்பட்டதாக தகவல்கள் இல்லை.

பாடசாலைகளில் இடம்பெறும் சிறுவர் அரங்க முயற்சிகள் போட்டிகளையும் விழாக்களையும் மையமாகக்கொண்டவை. அவற்றின் இலக்குகள் வெல்லுதலும் நிகழ்வுகளுக்காக நாடகம் ஒன்றை தயாரித்தலுமேயாகும். இவ் அரங்க முயற்சிகள் பாரம்பரிய அரங்க வெளிப்பாட்டு பின்புலங்களையே கொண்டவை.

வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் உதவியுடன் சிறுவர்கழகங்களை நடத்தும் அமைப்புகள் கூட வழமையான சிறுவர் அரங்க முயற்சிகளை மாத்திரமே மேற்கொண்டு வருகின்றன. ஆழமாக புரையோடிப் போயிருக்கும் சிறுவர் பிரச்சினைகளை ஆடம்பரமான அரங்கியல் தயாரிப்போடு இவைமுடிவுக்குக் கொண்டுவந்து விடுகின்றன. இதில் மிகவும் பரிதாபம் என்னவென்றால் சமாதான முயற்சிகளில் சமாதானசின்னங்கள் என்று சிறுவர்களுக்கு முத்திரை குத்திவிட்டு இன அழிப்பு, இன முரண்பாடு போன்ற மிகவும் சிக்கலான பிரச்சினைகளுக்கு அவர்களை பகடைக் காப்பாளாகப் பயன்படுத்துவதாகும்.

நீண்டகால யுத்தத்தின் பெறுபெறு களாக இராணுவ, அரசியல் ரீதியில் கிடைத்திருக்கும் இன்றிகளுக்கு அப்பால் அதன் பக்கவிளைவுகளாகக் கருதப்படும் பல பிரச்சினைகளில் சிறுவர்களின் பாதிப்பு முதன்மையான தாக்கமிருந்தபோதும் அவைகள் யாவும் சிறுவர் தினம், சிறுவர் நாடகம், சிறுவர் கழகம், சிறுவர் பேரவை என்கின்ற சொற்களின் மாயைக்குள் மறைக்கப்பட்டுவிட்டன. அதாவது வேர்வரை பிரச்சினை இனங்காணப்படாது மேலோட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன, வருகின்றன.

அரங்கு பேசப்படும் அளவுக்கு அதன் பணி சமூகத்துக்குள் இறங்கவில்லை என்றே கூறமுடியும். அரங்க நிகழ்வொன்றை பார்த்தல், சுவைத்தல், மதிப்பிடல் இவையே பொதுவாக எமது எல்லா கலையாக்க முயற்சிகளிலும் காணப்படுவதாகும். இதற்கு அப்பால் இவற்றின் செயற்பாடுபற்றி பேசும்போது பலர் நழுவி விடுகிறோம். கலைகலைக்காகவே என்று வாதாடியும் வருகிறோம். கடவுளையும், கால்மாக்கையும் சாட்சிக்கு அழைத்தும் விடுகிறோம்.

அரங்கு யுத்தத்தினால் பாதிப்புற்ற சிறுவர்களைப்பற்றி பேசும்போது என்றால் அது அவசியம் மக்களிடையே இறங்கி வரவேண்டும் செய்து காட்டல் என்பதற்குப் பதிலாக சேர்ந்து செயற்படல். சாத்தியப்படும் போது அரங்கின் சமூக மாற்றப்பணி, அரசியல்பணி, முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் பணி என்கின்ற காத்திரமான பணிகள் வெளிப்பட வாய்ப்பு எழுகின்றன. இல்லையேல் சிறுவர்தினங்களிலும் நாடக விழாக்களிலும் இவை பற்றி பேசி மகிழ்வோம். நாளையும் ஒரு சிறுவர் தினம் வரும்.

- .வனசன்-

அரங்கு என்றால் என்ன? அதன் வரைவிலக்கணம், பண்பு எவ்வாறு அமையும் என்பதற்கு அது ஓர் ஆற்றுக்கைக்கலை வடிவம், மகிழ்வுட்டல் வடிவம் மற்றும் கலை இலக்கிய விமர்சனத்தின் பாற்பட்டது என்றே நாம் கூறிக்கொள்கிறோம்.

இவற்றைவிட அரங்கு பற்றி வெவ் வேறு பரிமாணம் இருப்பினும் நமது சூழலில் மேற்கூறியவையே செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கின்றன. அரங்கின் பிறிதொரு பணி,பக்கம் அதனை இயக்கமாக பார்க்கும் முறைமைகள் மேலைத்தேய அரங்கியல் கோட்பாடுகளாகவே இங்கே நடைமுறையில் காணப்படுகின்றன. அல்லது பரீட்சை நோக்கத்துக்காக பரீட்சிக்கப்படுகின்றன.

அரங்கச்செயற்பாட்டை மகிழ்வுட்டல் வடிவத்துக்கு அப்பால் பிரச்சினையோடு இணைத்துப் பார்த்தல், செய்து காட்டல் என்பதற்குப் பதிலாக சேர்ந்து நிற்பல், பார்த்தல் என்பதற்கு அப்பால் பங்கேற்கவைத்தல், வர வழைத்தல் என்பதற்கு அப்பால் தேடிச் செல்லல் என்பன நமது அரங்கின் பாரம்பரிய நடைமுறைகளை மறுவாசிப்புக்குள் ளாக்குகின்றன. இதன் அடிப்படையில் சிறுவர்அரங்கைநோக்குவது இக் கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

இங்கே கலைஇலக்கிய செயற்பாடுகள், இரசனைக்கப்பால் மக்கள் சார்ந்த நலன்களுக்காக என்று வரும்போது கலை கலைக்காகவே என்று வாதாடுபவர்கள் தீவிரமான எதிர்ப்பைக் காட்டலாம். இதுபற்றி நாம் அலட்டிக்கொள்ளத் தேவையில்லை.

இனி விடயத்துக்கு வருவோம். சிறுவர்களின் யுத்த பாதிப்புகள் என்று வரும்போது முன்னுக்கு வருவதெல்லாம் இறப்புக்கள், உடல்உணமுற்றோர் மற்றும் உளத்தாக்கமுற்றோர் மாத்திரமே. ஆனால் யுத்தம் பாதித்த சிறுவர்களின் பெரும் பகுதியினர் பற்றி எவரும் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய யுத்தபாதிப்புக்கு உள்ளான சிறுவர்களை பின்வருமாறு இனங்காண முடியும்.

1. சிறுவர் தொழிலாளர்.
2. தெருவோரச் சிறுவர்கள்.
3. பிச்சை எடுக்கும் சிறுவர்கள்.
4. பாடசாலையில் இருந்து கிடைக்காதவர்கள்.
5. பாடசாலையில் இருந்து கிரத்தப்பட்டோர்.
6. பாலியல் குற்றவாளிகள்.
7. தீவிரமான நெறிப்பிழ்வுக்கு உள்ளானோர்.
8. புகைத்தல், போதைப்பொருட்களுக்கு அடிமையானோர்.
9. பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளானோர்.
10. அநாதைகள்.

“இந்தப் படத்த பாத்துக்கொண்டு...”

நம்மிடையே இன்று அதிகரித்து வரும் ஆபாசப்படங்களின் பாவனை அதிகரிப்புக் குறித்து சிலவற்றைப் பகிர விரும்புகின்றோம். BOYS திரைப்படம் திரையரங்கில் நிறுத்தப்பட்டது பலருக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்தி உள்ளது. எனினும் சி.டிக்கள் மூலம் தாராளமாகப் பார்க்கப்படுவதாக தகவல்கள் கூறுகின்றன. தடைசெய்யப்பட்ட பின்னரே இத்திரைப்படம் பற்றி அறிய முடிந்தபோது ஆரம்பப்பிரிவு மாணவர்கள் கூட இதனைப் பார்த்து விட்டதாகக் கூறினர். இனி விடயத்துக்கு வருவோம்.

இன்று பொதுவாக நாம் பார்க்கும் பொது நிரோட்டப்படங்களே (U சான்றிதழ் பெற்றவை) ஆபாசப்படங்களுக்கான வாயில் களைத் திறந்து விடுகின்றன. அவற்றின் தொடர்ச்சி ஆபாசப் படங்களுக்கான உணர்வை கிளறி விடுகின்றன. ஆபாசப் படம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அடிப்படையிலேயே தனிமனித அக்கறை அற்ற ஈவிர்க்கமற்ற தொழில் என வர்ணிக்கப்பட்டபோதும் இதற்கென இரு கோட்பாடுகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

1. நிமிடம் தோறும் ஒரு நுகர்வாளன் பிறக்கிறான்.
2. அந்தப் பிளந்த வாயனை ஓய்வெடுக்கவோ தப்பிச் செல்லவோ வாய்ப்பளிக்காது தடுத்தல்.

“எது உன் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டு கின்றதோ அதைப் பெற உனக்கு உரிமை உண்டு” இதுதான் இன்றைய உலகப்போக்கு. இதன் அடிப்படையில் தான் அனைத்தும் உள் வருகின்றன. இதன்வழியாக சுரண்ப்படுவதும் மோசடிக்குள்ளாவதும் உருவம் தரும் ஆண்கள் மட்டுமல்ல வீரியம் குறைந்துபோன கனவு நிலையில் காமக் கனவுகளால் பீடிக்கப்பட்டு இவற்றுக்கு பணம் தந்து அனுபவிக்கும் வாடிக்கையாளர்களும் தான். இந்த வாடிக்கையாளர்களில் பின் வரிசையில் இருந்து முன் வரிசைக்கு வந்திருக்கின்றனர் நமது இளைஞர்கள். ஆசையே இல்லாத இடத்தில் ஆசையை தூண்டி பசியே இல்லாத

இடத்தில் பசியின்பத்தை விற்பதே ஆபாசப் படங்களின் பிரதான நோக்காக இருக்கின்றது. தேவை இருக்கும் இடத்தில் செயற்கையான தேவைக்கு அவசியமில்லை. ஆனால் தேவைகள் இல்லாத இடத்தில் கவர்ச்சிகரமான காட்சிகள் மூலம் உடனடித்தேவையை இது உருவாக்கி விடுகிறது. அதாவது பாலியல் வெறியை தூண்டிவிடுகிறது. பசி ஆர்வமற்ற ஒருவனிடம் சொக்லேட் உண்ணும் அல்லது ஐஸ்கிரீம் உண்ணும் விருப்பத்தைத் தூண்டிவிட முடியும். இதைத்தான் ஆபாசப் படங்கள் செய்கின்றன. இதனால் தான் பாலியல் சார்ந்த படங்கள், பத்திரிகைகள், நூல்கள்கூட கற்பனை உடலுறவை உருவாக்கி விடுகின்றன என்று கூறப்படுகின்றது.

இப்படங்களைப் பார்ப்பவர்களிடம் இது பற்றி அணுகியபோது உடலுறவுக் காட்சிகள் பார்வையாளர்களின் உடலுறவு உறுப்பு களைத்தூண்டி விடுவதோடு உடனடியாக வடிகால் தேடுமாறும் கட்டாயப்படுத்துகின்றன என்றனர். இதனாலேயே தனியாகவோ, கூட்டாகவோ ஈடுபடும் உடலுறவுக்கு பார்வையாளர்களை இது இழுத்துச் செல் கிறது. “மச்சான் அவள் என்னவாம். 100 ரூபாய்க்கு ஓமாமே?” வீதியில் சென்று கொண்டிருந்த இரு இளைஞர்களின் உரை யாடல் இது. இன்றென்றில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஆபாசப் படம் ஒன்றின் பிரதியைக் காட்டி “சேர் இந்தப் படத்தப் பாத்துக் கொண்டு கம்மா இருக்கேலுமே” என்றான் ஒருவன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆபாசப் படங்களின் பிரதிகள் எரிக்கப்பட்டபோது யாழ்ப்பாணத்தின் ஒட்டுமொத்த சீரழிவுக் கலாசாரம் தீயூட்டப்பட்டதாக நாம் நம்பினோம். ஆனால் இன்று அதன் வேகமும் பாதிப்பும் அதிகரித்து வருவதையும் நாம் ஏற்கவேண்டி இருக்கிறது. நாம் யதார்த்தத்தின் குருரத்தை மறைத்துக் கொண்டு புனிதமண்பட்டம் சூட்டி மண்டபங்களில் இவற்றைப் பற்றி பேசி நிறைவடைந்து விடுகிறோம்..

பொது நிரோட்டத்தில் ஆபாசக் கலையின் ஊடுருவல் நமது தாராள வாதிகள் வாதிடுவது போல் கருத்து சுதந்திரத்தின் வெற்றி அல்ல. மாறாக நமது பண்பாட்டின் கலந்து விட்ட நஞ்சு. அதற்கான இரசனையை வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் நமது அழிவையே நாம் தேடிச் செல்கிறோம்.

Net Cafe இச்சொல் இன்று இங்கே அறியப்படாத புதிய சொல் அல்ல. தேனீர்ச் சாலைகளுக்கும் குளிர்ச் சோலை களுக்கும் சென்று ஓய்வதேடும் இளைப்பாறும் காலம் போய் இன்றெந் வசதிகளை வழங்கும் நிலையங்களுக்கு (Net Cafe) செல்லும் ஒழுங்கை நம்மவர்கள் கொண்டுள்ளார்கள். இன்றெந் மூலம் தமக்குத் தேவையான ஆபாசங்கள், பாலியல் வக்கி ரங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து, பிரதி எடுத்து அதை ஏனையவர்களுக்கும் காட்டி மகிழ்வுறும் புதிய ஒழுங்குமுறை வந்துள்ளது. இவை பாடசாலைகளிலும் பரவி வருவதுதான் மிகவும் வேதனையாக இருக்கின்றது.

ஆபாசக் கலை தேடும்

புதிய வயல்

அடையாளம்

கள்ளநொச்சி

பா. அருணா

எம்மவரின் புதையுண்ட
மண்டையோடுகளா..?
பெற்றெடுத்த உன் தாய்
தந்தை
உடன் பிறந்தவர்கள்
இவர்களைக் காணவில்லையா?
வெள்ளைச் சீருடையுடன்
பிஞ்சுச் சிறார்கள்
இவர்களைக் காணவில்லையா?
தேடிப்பார்
தேடியவர்களை இங்கேயும்
உற்றுப்பார்..
சிலவேளை கிடைக்கலாம்
அடையாளம் கண்டு கொள்

யாரறிவார்

கீ. மேரியன் நித்தியானந்தா
யாழ்ப்பாணம்

எவ்வாறு ஏற்பட்டது
இந்நிலமை
அடையாளம் காண முடியவில்லை
பொருத்திப்பார்த்தும்
பொருந்தாமல் இருக்கிறது
தலையும் காலும்
இறுதி நாளிலாவது
உயிர்பெற்று
பேசுமா இவை?
யாரறிவார்

மண்டையோடுகள்

யோண்சன்

விசுவமடு

மானிட வாழ்வு
மரணத்துக்கு போகுமுதல்
இடையினிலே மண்டையோடுகளாய்
இங்கே..
மனித இனம் வாழ்வதென்பது...
பார்த்து அறியும். காட்சிப்
பொருளல்ல இது
உலக கின்னஸ் சாதனையில் பதிந்த
தமிழரின் வாழ்வு விதி அது

உரிமையில்தொடர்

மு. சதீஸ்னா விசுவமடு

சட்டுக்கொலை
வெட்டிக்கொலை
நெரித்துக் கொலை
தெருவில்கொலை
தற்கொலை
இறுதியில்
கருவில்கொலை
பாவப்பட்ட உலகில்
பிறப்பதற்கும் உரிமையில்தொடர்

எப்போது சிந்திக்கப் போகிறோம்

சூரியநிலா

ஈச்சமோட்டை

முறிக்கப்பட்ட தலைகளும்
முறிக்கப்பட்ட கரங்களும்
எம் சமூகக் குப்பைகளா..?
முயற்சி அற்ற முண்டங்களாய்
முனங்கிக் கொண்டே நகர்கிறது
வாழ்க்கை
செல்லும் திசை தெரியாது
செல்லரித்துப் போன மனங்கள்
சொல்லத்துடிக்கும் சொற்கள்
தூக்கு மேடையில் தூக்கிலிடப் பட்டன.
ஐனநாயகம் எனும் பண்பு
கனவு நாளாகவே காணாமல் போனது
பிணநாயகம் ஒன்றுதான். தினமும்
பிறப்பெடுக்கிறது இங்கே

பிறந்ததில் அடைந்தது

ம. அயந்தா

விசுவமடு

நேற்று மனிதரை அடைப்பு
ரயர் போட்டு எரிப்பு
கட்டி வைத்து நகைப்பு
மண்ணில் உயிரோடு புதைப்பு
எலும்புகளாய் குவிப்பு
மண்டையோடுகளை வைத்து காப்பு
தப்பி வாழும் மக்களுக்கு இதெல்லாம்
நெருப்பு
காணாமல் போனவர்களாய் நினைப்பு
இதுதானே நாளை எம்க்கும் தீர்ப்பு
துட்டர் படையால் வந்த விதைப்பு

அடையாள சின்னங்கள்

செங்கதிர்

சுண்டிக்குழி

இவைகள்
எமது உறவுகளின்
அடையாளச் சின்னங்கள்
இளம் வயதில் தொலைந்துவிட்ட
எமது உறவுகளுடையது. (வை)
அந்நியரின் ஆதிக்கத்தினால்
அழிந்து போனவர்களின்
அடையாளச் சின்னங்கள்
இன்று அழியாத ஓவியங்களாக
உலகத்தை தரிசித்து நிற்கின்றன.

தீபந்றி எரிந்த கோவில்கள்

சுடரற்ற விளக்கு குருநகர்.

கானல்வெளியை நீரென நம்பி
அரசிடம் அலைந்தேன் அநாதையாய்
அந்நியர் முகாம்களின் வாயில்களில்
எனது அவலக்குரல் கேட்கப்படவில்லை
நீதிகள் நியாயங்கள்
தொலைந்திட்ட பூமியில்
நான்
தனித்திருந்து அழுகின்
நீ எங்கு சென்றாய்?
தேய்வங்கள் உள்ள
கோவில் எல்லாம்...?
தீபந்றி எரிந்ததுவோ...?
யாரறிவார்
இறைவா இனி உன் திருவுளம்...?

குருதி நிலம்

சுட்டி

மானிப்பாய்.

புத்தங்கள் சத்தங்கள்
நித்தம் எம் மண்ணில்
இரத்த வெள்ளத்தில் நனைந்திட்ட
நிலங்கள் எம் கண்ணிலே
அவலத்தின் ரகசியங்கள் புரியுதெம்
நிலங்களுள்ளே
முகவரியிழந்தோர் முகங்கள் மட்டும்
தெரியுதா
புதைகுழியிலே
ஈனமற்ற மனிதர்களின் மானமற்ற
செய்கைகளால்
விதைகளாகி புதைக்கப்பட்ட
உயிர்கள்தான் எத்தனை
இந்நிலை தொடர்ந்திட்டால்
எம்மண்ணின் விடிவுதனை

இளங்கவிஞர்களே!

அடுத்த இதழின் புதிய வயலுக்
குரிய படம் தரப்படுகின்றது. இளம் படைப்
பாளிகளே ஆரோக்கியமான வாசிப்பும்
தேடலும் சமூக தரிசனமும் படைப்புக்
களுக்கான வழிகளைத் திறந்துவிடுகின்றன.
ஆகவே நீங்களும் சமூக நேசிப்போடு
உள்ளத் தெளிவோடு மக்கள் எழுச்சி பெற
எழுதுங்கள்.

ஆத்மா

புதிய வயல்

இல. 40, கோவில் வீத,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆத்ம தரிசனம்

ஈழத்தமிழரும் இலவுகாப்பும்

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு ஆண்டுகள் இரண்டு நிறைவடையப் போகிறது. இரண்டு ஆண்டுகள் வெற்றிகரமாக? நீடித்த யுத்த நிறுத்தம் என்பதற்கப்பால் ஈழத்தமிழரின் இயல்பு நிலை, உரிமைகள், சுய நிர்ணயம் எல்லாம்....

சுவப்பெட்டிக்குச் செய்த அலங்காரம் போல விளம்பரப் பலகைகளாலும் வியாபாரப் பொருட் களாலும் யாழ் குடா சோடிக்கப்படுகிறது.

தெற்கு அரசியலின் அதிகாரப் போட்டி அனைத்தையுமே காலவரையறை அற்று பின் போட்டிருக்கிறது, மக்களின் தொடரும் துன்பங்களைத் தவிர.

2004க்கான வரவுசெலவுத்திட்டம் முன்னொலித்த மணிகளினாலே கொழுத்த யானை ஒன்றின் வருகைக்காக காத்திருந்த மக்களின் முன்னால் மெலிந்த பூனை ஒன்றை கட்டி இழுத்து வந்துவிட்டு ஆர்ப்பரிக்கிறது பிரதமரின் ஆட்சி.

வரிச் சீராக்கம் மூலம் உயர்குழாம் மற்றும் வியாபார முதலைகளுக்கு அள்ளியும் சம்பள உயர்வின் மூலம் நடுத்தர மக்களுக்கு கிள்ளியும் கொடுத்திருக்கும் வரவுசெலவுத் திட்டம், ஏழைகளின் அரை வயிறு இனிமேல் கால் வயிறாவதுபற்றி கவலை கொள்ளாமல் விட்டிருக்கிறது.

சமாதனத்தின் பெயரால் வரும் நிதி உதவியில் பாதுகாப்புச் செலவினத்துக்குப் பல கோடியும் போரினால் சிதிலமான வடக்கு கிழக்கு புனரமைப்புக்கு சில கோடியும் வழங்கி அரசு தனது தார்மிகத்தை மீண்டும் ஒரு முறை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறது.

மொத்தத்தில் அனைத்துமே மக்களை இன்னு மொரு வருடம் (?) இலவுகாக்க வைக்கிறது. தாங்கள் இலவு காக்கும் கிளிகள் தான் என்பதையாவது மக்கள் உணர்ந்தால் போதும்.

ஆத்மா காலதாமதமாகி விட்டது. மன்னிக்கவும் இனிவரும் காலங்களில் உரியவேளையில் ஆத்மா வெளிச்சம் தர முயற்சிக்கும்.

அண்மையில் கொழும்பில் இடம் பெற்ற சிங்கள-தமிழ் கலைக்கூடலில் மானுட சகோதரத்துவமும் கூடவே சிங்கள இனவாதமும் ஒருங்கே வெளிப்பட்டுள்ளன. கிரு குழுவினர் தென்பகுதியில் இதை ஒழுங்குபடுத்தியதோடு தமிழ் படைப்பாளிகள் மீது சிஹல உறுமய கட்சியினர் மேற்கொள்ள முயன்ற வன்முறையை தடுக்க இரத்தமும் சிந்தினர். அறைகளுக்கும், எழுத்து முயற்சிகளோடும் வாழ்க்கையை ஓட்டும் நமது கலைஇலக்கிய கொடுமுடிகள் கிரு தோழர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள நிறையவே இருக்கிறது.

- ஆசிரியர் குழு -

பெண்களால் . . . (3ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குழுவாக இருப்பதால் வாழ்வு பற்றிய நம்பிக்கையும் உறுதியும் எமக்குக் கிடைக்கிறது.

நாங்கள்: கனவனோடு இணைந்து வாழ்ந்த கடுப் வாழ்வுக்கும் இன்றைய 2 ந்களின் வாழ்வுக்கும் இடையில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் சிறப்பதாக கருதுகிறீர்களா?

அவர்கள்: பொறுப்புள்ள கணவனைக் கொண்ட குடும்பம் நன்றாக வாழும். நாளும் பொழுதும் அடிதடியோடு வாழுகின்ற குடும்பங்கள் கண்ணீரோடு வாழும். கணவன் இருக்கும் போதே அவனது நடவடிக்கைகளால் விரக்தியற்று பிள்ளைகளோடு தனித்து வாழ்பவர்கள் கணவன் இருக்கும் போதே விதவைகள் ஆக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர். பல குடும்பங்கள் கணவனது இறப்பின் பின்னே குடும்பம் என்கின்ற அந்தஸ்தைப் பெற்று அமைதியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்வதைக் காணலாம். நாங்கள் தனித்து எங்கள் பிள்ளைகளை வளர்த்திருக்கின்றோம். படிப்பிக்கின்றோம். கைக்குழந்தையோடு கணவன் இறந்துவிட்டாலும் நாம் குடும்பத்தை ஏனைய குடும்பங்கள் போன்று உயர் நிலைக்கு கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். வேறுபாடுகள். ஏற்றத்தாழ்வுகள் தெரியாமலே பிள்ளைகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்திருக்கின்றோம்.

நாங்கள்: 2 ந்களைய சமையினால் மேற்கொள்ளும் பட்டுவரும் போஷாக்க மா உற்பத்தி பற்றி கூற முடியுமா?

அவர்கள்: சாதாரணமாக இங்கே கிடைக்கக் கூடிய பளறு, சோளம், அரிசி என்பவற்றைக் கொண்டே இம்மாவினை தயாரிக்கின்றோம். 2001இல் இருந்து இதனை உற்பத்தி செய்து வருகின்றோம். தற்போது கியூ டெக் நிறுவனத்துக்கு மாத்திரமே 200 பைகள் வழங்கி வருகின்றோம். 10 பேர் இதற்காக வேலை செய்பவர்கள். அவர்கள் வருமானமாக 750 ரூபாவினைப் பெறுகின்றனர். இரண்டு கிழமைகளில் வேலை முடிந்து விடும். இவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்கு பொருத்தமான இடம் கிடைக்கின்ற போது அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதோடு பலருக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். கியூ டெக் ஆரம்ப நிதியாக 15 000 ரூபாவினை கடனாக வழங்கியது. இக்கடனைக் கூட மா உற்பத்தி மூலம் கிடைத்த வருமானத்தைக் கொண்டு மீள்ச் செலுத்தி விட்டோம். ஆரம்பத்தில் வீடு வீடாகச் சென்று இவற்றை நாம் விற்று வந்தோம். பலர் இதை அலட்சியப்படுத்தினர். இதே பொருட்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டு கொழும்பிலிருந்து இப்போஷாக்கு மா வரும்போது பலர் முண்டியடித்து வாங்குகின்றனர். இருந்தும் நாங்கள் இம் முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றோம்.

நாங்கள்: இறதியாக, சீரகத்திடம் நீங்கள் எதை எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

அவர்கள்: எங்களை சமூகம் மதிக்க வேண்டும். எங்களைத் தூக்கி தலையில் வைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சமூகத்திடம் கேட்கவில்லை. எதிர்பார்க்கவும் இல்லை. எங்களை தூற்றாமல் இருந்தாலே போதும். எங்களின் கால்களிலேயே நாங்கள் நிற்க எங்களுக்கு வலிமை உண்டு..

பாலியல்..... (6ம் பக்க தொடர்ச்சி)

கூடிக்கலந்து பலதையும் காணமுடியும். உடற் கல்விப்பாடத்தில் ஆசிரியர் படிப்பிக்காது சென்ற ஆண் பெண் இனவிருத்தி உறுப்புப் படங்களை இரகசியமாக பார்த்துச் சிரிப்பதையும் காணமுடியும். என்வே பாடசாலைகள் தமது மட்டத்தில் பல பணிகளை உடனடியா ஆரம்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது

1. குற்ற உணர்வுகளை தவிர்க்கவும் பாலியல் உணர்வு இயல்பானது பருவமாற்றங்களால் ஏற்படுவது என்ற மனநிலையை தோற்றுவிக்கவேண்டும் இதனால் கொந்தளிப்பு குறைவாக இருப்பதோடு தேடலுக்கான பாதையும் திறக்கும்

2. மாணவர்களை பெரும்பாலும் தவறாக பாலியல் உணர்வு தூண்டப்பெறக் காரணமாய் அமையம் இன்றைய சினிமா இபத்திகை சஞ்சிகைகள் போன்றவை பற்றி சரியான மதிப்பீடகளைப் பெற பாடசாலையில் வகை செய்யப்படவேண்டும்.

3. பிள்ளைகளுடன் பாலியல் பற்றி விவாதிக்கும் போது நேடியாகவும் ஒளிவுமறைவின்றி பேசுதல்.

4. உடல் உறுப்புகளின் செயற்பாடகன் மட்டும் பேசாது அதனுடன் மனிதவாழ்வின் மதிப்பீடுகள் பற்றியும் பேசுங்கள்.

பாலியல் உணர்வு இயல்பானதே. எனினும் வாழ்வு என்பது தனித்து உணர்வுகளால் தீர்ந்து விடும் ஒன்று அல்ல. அது விழுமியம், சுயகட்டுப்பாடு என்பதோடும் இணைந்தது என்பதை மறவாது இருப்போம்.